

21.10.45, יום א'.

בעשר גליתי את קלונר, רטנר, שני

חיילים מחטיבה: אבי לנגזם, הרצליה, חיים רייזל, כ"ס,
(משה גוטפריד ד"ר לוסרברך וצבי לופט, חי - ד"ר אייזנר
בסרג.)

(לברר בפריס ענין כספי הסוכנות שנותנים לוועדה הבריחה
שהיא בידי חש"צ וסיעה ב').

- לדעת קלויזנר - הצבור מבחינה פיזית בריא ברובו,
מבחינה נפשית לא. הגרועים הפולנים. בפלדהפינג אנשי הוועד
ואחרים גונבים הסדון ששולחים למחנה ומוכרים בשוק השחור
לגרמנים. אין לתקן המצב אלא אם יוציאו אותם מידי הצבא,
שאינו מוכשר ומתאם לתפקיד טפול ב- D. ק. גם אונרא אינו
מצויד לתפקיד זה. גם הנשי הג'וינט אינם מתאימים. בראש הג'וינט
פה מר בק, אדם נעים, אבל אין הוא מבין התפקיד.

בשתיים הגעתי לסנט-אושיליין - מנזר שנהפך בית חולים
ומרכז לניצולי ישראל וילדים שהובאו לאחר השחרור מפולין הנה.
המנהל ד"ר גרינברג. משם הלכנו ללנקברג - מרכז של 5500
פליטים, ואח"כ בפלדהפינג. בעשר שבנו למינכן.